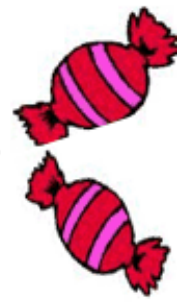
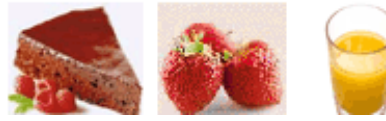


נא לא לקרא בזמן התפלה		
וקריאת התורה		
מוצט"ק	הד"נ	
19:48	18:42	קרית ארבע
19:48	18:41	חיספין
19:51	18:44	חיפה
19:48	18:37	ירושלים
19:50	18:53	תל אביב



פינוק לשבת

עלון השבת לילדים



שבת קדש פְּרַשַׁת שִׁפְטִים | ז' אלול התשע"ב | גליון מספר 44 | שנה ראשונה

י"ל ע"י בית המדרש "ארז שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון טובב"א



נקדה למחלוקה

לע"נ טפסר משנה ינון יצחקי ז"ל

"לא תקח שחד"

שבת שלום לכם, חברי היקרים והאהובים. שִׁפְטִים וּשְׁטִרִים, תתן לך בכל שְׁעָרֶיךָ, אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ, לְשַׁבְּטֶיךָ, וּשְׁפָטוּ אֶת הָעָם, מִשְׁפָּט צֶדֶק", החל המורה לקרא מתוך חֲמֵשׁ דְּבָרִים. "לא תטה משפט, לא תכיר פנים, ולא תקח שחד פי השחד יעור עיני חכמים, ויסלף דברי צדיקים". המורה קרא יאיר, אני מבין שיש צורך בשופטים ושופטים על מנת לשמר על החק, ובכדי שבני האדם לא יפגעו זה בזה, אך לא הבנתי איך שחד מעורר עינים? יפה שאלת אמר המורה, הנה אספר לכם ספור וממנו תבינו היטב מהי הפונה. "מספרים על חסיד אחד, שהגיע לרבו ושאל אותו לעצתו כיצד לכבש את היצר. הרבי יעץ לו ללכת לאחד התלמידים שלו. כשהגיע החסיד לפתח ביתו של אותו תלמיד בקצה העיר, דפק בדלת אך איש לא הופיע. הוא חכה עד שיכרד הלילה ועדין לא הייתה תשובה. הוא נשאר ללון ליד פתח הדלת כשהוא קופא מקור. כשהפציע הבקר, פתח התלמיד את הדלת ונתן לחסיד להכנס. החסיד הסביר שהוא הגיע כדי ללמד כיצד לשלט בפתוים ולכבש את יצרו. הסביר לו המארח: "ראית כיצד השארתי אותך בחוץ כל הלילה? זהו הבית שלי ורק אני יחליט מי יכנס אליו ומי לא...". כשאנו רואים מישהו מחברנו, או סתם אדם עושה מעשה שנואה לנו לא בסדר, מיד אנו מדברים על כך, ומגנים אותו ואת מעשהו, ורואים רק את השלילה שבדבר, אך כשאנו עושים בדיוק את אותו דבר, מיד היצר שלנו מרגיע ומסביר כמה זה בסדר, ואם כבר אנחנו יודעים שזה לא בסדר, מיד אנחנו קובעים שזה היה בטעות ובלי פונה. למשל: אם ראינו אדם שאכל, קם ולא מברך, מיד עולה מחשבה בראשנו שהוא לא בסדר, וככה לא מתנהגים, ואיך זה שאדם אכל ולא מברך? אך כשאנחנו שוכחים לברך, יש לנו הרבה סבות להסביר שזה היה בלי פונה ובכלל, כבר ברכנו מקדם על מאכל אחר וזה נחשב. זהו שחד. והנה פתאום אנו עוברים של ממש. אצל חברנו אנחנו רואים הכל, אבל אצל עצמנו, איננו רואים את האמת, ומנסים להתנהג כאלו לא קרא דבר. חדש אלול הגיע, והנה קולות של תפלות הסליחות עולה מבתי הכנסת, צריכים אנו לבדוק היטב שלא לקחנו שחד אישי כלפי עצמנו, וחס ושלום התעוררנו. בואו ונפקח עינים, לא נקח שחד, נקשיב לקול השופטים והשטרים הם יצר הטוב והנשמה הקדושה שלנו, ונחזור בתשובה לפני ראש השנה הבא עלינו לטובה.

שבת שלום ולהתראות בשבוע הבא בעלון פְּרַשַׁת פי תצא, יונתן.



גד ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעלוי נשמת
התינוק יונתן פלמר
ה"ד



בְּשִׁילֵי הַפְּרָשָׁה



הַפְּרָשָׁה פּוֹתַחַת בְּחֻבָּה לְמִנּוֹת שׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים הַמְּמַנִּים עַל שְׁמִירַת הַחֹק, בְּכַדֵּי לְהַבְטִיחַ שִׁישׁוּר צְדָק בְּעַם. הַפְּרָשָׁה עוֹסֶקֶת בְּחֻקֵי הַמֶּלֶךְ, שִׁיבְחָר אֶךְ וְרַק מֵתוֹךְ הָעַם. עַל הַמֶּלֶךְ נֶאֱסָרוּ שְׁלֹשָׁה דְבָרִים עֲקָרִיִּים: לְהִרְבּוֹת לוֹ סוּסִים, לְהִרְבּוֹת נָשִׁים וּלְהִרְבּוֹת לוֹ כֶּסֶף וְזָהָב. הַמֶּלֶךְ חָיֵב לְכַתֵּב לוֹ סֵפֶר תּוֹרָה שֶׁיִּלְךְ עִמוֹ תָּמִיד. בְּהִמְשַׁךְ הַפְּרָשָׁה, הָאִסּוּר לְעִסּוֹק בְּכֹשֶׁף, וּבִמְקוֹם לְפָנוֹת אֶל קוֹסְמִים, צָרִיךְ לְהִתְיַעַץ בְּנְבִיאֵי הָאֱמֶת שֶׁבָּהֶם יִבְחָר ה'. בְּפְרָשָׁה נֶאֱמָרִים כְּלָלִי הַהִתְנַהֲגוּת בַּמְּלַחְמָה, וְהַבְּטָחוֹן בַּה' שֶׁיִּצְלִיחַ בְּיָדֵינוּ, מִי לֹא יִצְטָרֵף לַמְּלַחְמָה, וּכְלָלִי הַתְּנַהֲגוּת לְאַחֵר הַנִּצְחוֹן.

הַחִיָּזָה בְּפְרָשָׁה



- ☺ מָה צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְמִנּוֹת בְּכָל מְקוֹם?
- ☺ אֵל מִי צְרִיכִים שׁוֹפְטֵי הָעִיר לְלָכֵת, כְּאֲשֶׁר אֵינָם יוֹדְעִים מָה הַהֲלָכָה?
- ☺ מָה יַעֲשֶׂוּ יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר יִגִּיעוּ לְאַרְץ?
- ☺ מָה עוֹשִׂים כְּאֲשֶׁר כּוֹבְשִׁים עִיר וּמוֹצְאִים בָּהּ עֲצֵי פְרִי?

סֵפֶר אֶלְטוֹן הַשֶּׁבֶת



הַגֵּר"א מְפָרֵשׁ מֵהוּ דִּין וְחֻשְׁבוֹן שְׁעֵתִיד הָאָדָם לְתַת לְאַחֵר צְאָתוֹ מִן הָעוֹלָם הַזֶּה.

לְכַאוֹרָה, הִנֵּה צָרִיךְ לוֹמַר חֻשְׁבוֹן וְדִין, קֶדֶם מַחְשְׁבִים מִצּוֹת וְעִבְרוֹת וּלְפִי זֶה קוֹבְעִים אֶת הַדִּין?

אֵלָּא תִרְץ הַגָּאוֹן זִיע"א, דִּין עַל הָעִבְרוֹת, מֵאַזֵּן שֶׁל כָּל מָה שֶׁעָשָׂה הָאָדָם בִּימֵי חַיָּו. וְחֻשְׁבוֹן עַל הַזְּמַן. שֶׁבְּזִמְנֵי שֶׁעָשָׂה עֲבָרָה יְכַל בְּאוֹתוֹ זְמַן לְקַיֵּם מִצְוָה.

מִסּוּפֵר שֶׁפְּעַם בְּיוֹם שֶׁבֶת רָאָה הַגֵּר"א אָדָם שָׂרוּכֵב עַל סוּס וּמַעֲלָה עֵשׂוֹן בְּמִקְטָרָתוֹ. צָעַק לוֹ הַגָּאוֹן: "בְּטוֹל תּוֹרָה! בְּטוֹל תּוֹרָה!"

אָמַר לוֹ: "מָה בְּטוֹל תּוֹרָה, הֲרִי אֲנִי מַעֲשֶׂוֹן בְּשֶׁבֶת וְרוֹכֵב עַל הַסּוּס?"

אָמַר לוֹ הַרֵב: "זֶה פְּשׁוּט שֶׁיְדוּנוּ אוֹתְךָ, אֲבָל חוּץ מִכֶּן יְדוּנוּ אוֹתְךָ גַּם עַל בְּטוֹל תּוֹרָה, שֶׁבְּזִמְנֵי שֶׁרִכַּבְתָּ עַל הַסּוּס, בְּמִקּוֹם זֶה יְכַלְתָּ לְלַמֵּד תּוֹרָה וּלְקַיֵּם אֶת הָעוֹלָם!!!

הַמְּשַׁחָה בְּפְרָשָׁה



"בַּל תִּשְׁחִית"

בְּמִקְרָה שֶׁל מִצּוֹר מִמֶּשֶׁךְ כְּדֵי לְתַפֵּס עִיר, אִסּוּר לְגַדֵּעַ עֲצֵי פְרִי לְצַרְךָ הַמִּצּוֹר. מִי לֹא מְכִיר אֶת הַמִּצְבָּב בּוֹ אָנוּ מְקַבְּלִים מִתְּנָה, אֲכָל, דְּבַר כְּלִשָׁה וּמִהַהוֹרִים אוֹ מִדּוֹדִים וְדוֹדוֹת, סָבָא וְסַבְתָּא, וְאָנוּ לֹא מְשַׁתְּמָשִׁים בּוֹ כְּרֵאוּי, וּמְקַלְקְלִים אוֹתוֹ? וְכִמָּה פְּעָמִים אָנוּ לֹא אוֹכְלִים אֶת מָה שֶׁהִכִּינוּ לָנוּ וְצָרִיךְ לְהַשְׁלִיךְ אֶת הָאוֹכֵל לְאַשְׁפָּה? הַתּוֹרָה מְלַמֶּדֶת אוֹתָנוּ שֶׁאַפְלוּ אִם יֵשׁ צָרְךָ, לֹא פּוֹגְעִים וּמְקַלְקְלִים דְּבַר שֶׁיְכַל לְשַׁמֵּשׂ אַחֲרֵים. גַּם מָה שֶׁאָנוּ לֹא אוֹהֲבִים, יֵשׁ מִי שִׁיאֲהֵב. יֵשׁ מִי שִׁישְׁתַּמֵּשׁ. נִשְׁמָר עַל כָּל מָה שֶׁאָנוּ מְקַבְּלִים בְּזִהְרֵי רֵבָה, לֹא נְקַלְקֵל וְלֹא נִהְרַס שׁוּם דְּבַר, כִּן שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה מִי שִׁיּוֹכֵל לְהַנּוֹת.